

stemme, er deres Bedømmelse af selve Lovforslaget, baade som det var, da det gik fra os, og som det nu foreligger. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, at Sætserne var for lave. Han begrundede det med, at paa en anden Lov havde Indenrigsministeren fastsat 600 Kr. til Kost og Logi paa Landet og 1 000 Kr. i København og paa Frederiksberg, og kom til det Resultat, at de Sætser, der nu er sat i Aldersrenteloven, i Virkeligheden kun var det halve. Men det er ikke ganske rigtigt at nøjes med at udtrykke sig saadan. Det er jo rigtigt nok, at hvis en Familie slet intet har, faar den 732 Kr., men det ærede Medlem kunde ogsaa have oplyst, at den tillige kan have 400 Kr., og saa bliver det 1 132 Kr., den paa den Mande faar at leve af. Og hvis man tager den enkelte ude paa Landet, saa oplyste det ærede Medlem, at det var 396 Kr., vedkommende nu altsaa kunde faa at leve af, imod at der var fastsat 600 Kr. som Norm paa en anden Lov, saa kunde det ærede Medlem ogsaa have faaet et andet Tal frem her. Thi et enkelt Medlem paa Landet har Ret til at have en Indtægt af 265 Kr., og her ligger netop en Spore til Sparsommelighed. Hvis vedkommende har 265 Kr., bliver det jo 330 + 265 + 66, d. v. s. i alt 661 Kr. I København er Forholdet det, at en Familie kan have 604 Kr., og følgelig kan det blive 1 744 i Stedet for de 1 140, det ærede Medlem nævnte. Jeg synes, dette maa tages med i Betragtning, thi heri ligger netop en Spore til at samle sig noget sammen selv eller at udnytte sine Evner og Kræfter, saa godt man kan, og denne Side af Sagen er slet ikke forringet i Landstinget. Den Spore til Flid og Sparsommelighed, der var i Lovforslaget, da det gik herfra, har det fuldt ud endnu, saa jeg tror ikke, man skulde være saa haard i sin Kritik, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at de Herrer meget gerne ønsker Lovforslaget vedtaget.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Røde, at det undrer mig nu noget, at han syntes at være saa kritisk heroverfor. Thi Forholdet er dog det, at hvis jeg tager København og Frederiksberg, saa ydes der efter denne Lov akkurat det samme Beløb, som det ærede Medlem vilde have ydet i Henhold til sit Lovforslag. Det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, for det er Faktum. Jeg ved godt, at det ærede Medlem vil sige, at det var kun Minimumssætser, men jeg tror dog, at dette høje Ting

havde den Opfattelse, da Lovforslaget blev forelagt, at det var Meningen, at disse Sætser skulde gælde i Almindelighed, og at der kun i særlige Tilfælde skulde ydes derover, og da det i Henhold til det Forslag var saadan, at alle Dyrtidstillæg i dette Øjeblik vilde være bortfaldet og kun Renten være til Stede, vilde Tallet altsaa være det samme som det, man kan faa i Understøttelse efter nærværende Lov. Derimod vilde det ærede Medlem give noget mere i Købstæderne og paa Landet. Men jeg vil sige, at ude paa Landet vilde det ærede Medlem give for meget. Det synes jeg skal siges. Naar det ærede Medlem retter en saa stærk Kritik mod dette Forslag, synes jeg ogsaa, det skal frem, at det ærede Medlems Forslag i Virkeligheden var ubrugelig, saadan som det var forelagt. Thi det var af den Beskaffenhed, at man meget vel kunde sidde ude i Landet med sin Gaard, sælge den, naar Mand og Hustru var 60 Aar gamle, og blive Ejere af en Formue paa 30 000 Kr., altsaa have en Renteindtægt med 5 pCt. af 1 500 Kr. og dog oppebære en Rente paa 265 Kr. En saadan Lov vilde det efter min Mening være umuligt for Samfundet at bære, thi det vilde i Virkeligheden betyde, at mange, som havde det langt ringere, vilde komme til at betale den Aldersrente, de andre oppebar. Jeg ser nok, at det ærede Medlem ikke holder af at høre det, men der var intet Hensyn taget til, om Indtægten var Renteindtægt eller Arbejdsindtægt, og Forholdet er jo dette, at det ærede Medlems Forslag var saadan, at Forskellen, 300 Kr., mellem 900 og 1 200 Kr. blev nedskrevet med 50 pCt., mellem 1 200 og 1 500 Kr. med 75 pCt. og over 1 500 Kr. med 100 pCt. Men selv om man havde disse 1 500 Kr., kunde man oppebære 265 Kr. i Aldersrente, og det var derfor ikke et Forslag, som i Virkeligheden var brugbart, eller som økonomisk set kunde bæres — det synes jeg ogsaa skal siges ved denne Lejlighed —, hvorimod dette Forslag er nøje afpasset efter, hvordan Levevilkaarene er de forskellige Steder i vort Land, og ogsaa nøje afpasset efter, hvordan Arbejdslønnen er. Det bærer endvidere det Gode i sig, at en stor Part er Dyrtidstillæg, som kan falde og stige, alt efter som Forholdene maatte kræve det.

Derfor vil jeg meget anbefale, at man stemmer for dette Forslag. Jeg havde meget gerne set, at saavel Socialdemokraterne som de Radikale havde stemt for dette Forslag, som er et meget betydeligt socialt Fremskridt. Jeg er over-